

sandsynligvis lovgivningens og EU-direktivers krav, men de er i mange tilfælde fuldstændig uforståelige for almindelige forbrugere. Og det er her, jeg mener, at Forbrugerrådet faktisk skulle gå ind og stille krav om at give nogle informative informationer for nu at kalde dem sådan. Om vi også skal bygge det ind i lovgivningen her, eller om det slet ikke hører hjemme her, kan vi jo diskutere.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg må indrømme, at det er en fascinerende beskæftigelse at være minister på dette område. Uanset hvor langvarig og grundig en forberedelse af lovgivningen, så kan man fortsat overraskes over indlæggene fra Folketingets talerstol.

Lad mig slå et par ting fast: For det første er jeg dybt imponeret over branchens indflydelse på lovgivningsarbejdet. Jeg er dybt imponeret af branchen; jeg tager hatten af for den.

Dette lovforslag har været forberedt i indtil mange år. Det startede i virkeligheden i Erhvervsudvalget, hvor Erhvervsudvalget for snart mange år siden havde en stor interesse i at analysere, hvorledes udviklingen gik omkring koncerner.

Vi havde debatter om det. Regeringen nedsatte et udvalg, der hed »Udvalget for Den Finansielle Sektor efter År 2000«. Branchen har været meget involveret i den rapport, der kom. Regeringen har lavet en redegørelse, hvor der er gjort rede for de konsekvenser, regeringen drager af det store arbejde, der er foregået, dels i Erhvervsudvalget og dels i det pågældende udvalg.

Af den redegørelse, som nu er et par år gammel og forelagt Folketinget, fremgår det, at første skridt vil være det lovforslag, der ligger nu på Folketingets bord, og som vi diskuterer lige netop nu under betegnelsen lovforslag nr. L 165.

Sidste år havde vi, som flere ordførere har gjort opmærksom på, en meget indgående diskussion omkring kundeoplysninger. I den sammenhæng fik jeg en tidsfrist af Folketinget til at fremlægge et uddybet beslutningsgrundlag for ændringer og opstramminger af de regler, der nu gælder omkring videregivelse og brug af kundeoplysninger.

Det var en tidsfrist, jeg var meget, meget glad for. Den vil jeg gerne kvittere for. Vi har efterfølgende fremlagt en redegørelse om disse spørgsmål for Erhvervsudvalget, og der har været

drøftelser af bilateral karakter og på kryds og tværs osv.

Det lovforslag, der ligger nu, har, bortset fra det med kundeoplysningerne, kørt sit eget løb parallelt og er først indarbejdet til allersidst. Det vil jeg gerne understrege. Men hele forarbejdet til det lovforslag, Folketinget behandler i dag, har branchen været involveret i. Og regeringen har ikke truffet beslutning om, at næste fase sker ved fremsættelse af nye lovforslag i næste folketingssamling.

Så derfor er det, at nogle af institutionerne, brancheorganisationerne, Finansrådet og jeg tror, det er Forsikring og Pension, har tilkendegivet i høringssvarene – og jeg ved ikke, om flere har fulgt efter mundtligt over for Folketingets medlemmer – at de synes, vi skal vente.

Jeg vil advare imod, at vi venter. Der er også uenighed mellem brancheorganisationerne om, hvordan den anden fase skal se ud. Det er et meget stort arbejde, og jeg vil sige også i relation til den konservative ordførers indlæg og bemærkninger på det her punkt, at det ikke er udtryk for lovsjusk, at vi deler det meget omfattende reformarbejde op i to faser. Tværtimod er det et forsøg på at sikre, at det her får den bedste og kvalitativt bedst tænkelige behandling både i forarbejderne og under Folketingets behandling.

Må jeg sige omkring kundeoplysningerne, som jeg tror, alle ordførere har været inde på, at det, der ligger i lovforslaget nu, er en meget klar opstramning af de gældende regler. Det er med lovforslaget kun muligt at videregive sædvanlige kundeoplysninger til administration, outsourcing. Og i modsætning til nu bliver de firmaer, som udfører kuvertering og den type administrativ virksomhed, omfattet af tavshedspligt for en sikkerheds skyld.

Dernæst er det nu i lovforslaget meningen, at der altid skal gives et skriftligt eller et digitalt samtykke. Og det er ikke korrekt, som hr. Frank Aaen formulerer det, at oplysninger, også følsomme personoplysninger, kan flyde frit – og det var ordret citeret – imellem virksomheder i en koncern. Det kan ikke lade sig gøre. Og en bankvirksomhed i en koncern kan ikke bare hente fortrolige helbredsoplysninger.

Hvis der skal gives samtykke, skal det gives eksplicit og eksplicit til, hvilken brug det skal være. Så man kan ikke bare hente oplysninger, som man kan bruge efter forgodtbefindende, efter det lovforslag, vi behandler i dag.

Men under alle omstændigheder vil jeg selvfølgelig svare bekræftende til de ordførere, der